

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 128/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Домазета, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.90/24 од 19.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.166/25 од 14.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Домазета, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.90/24 од 19.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.166/25 од 14.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К бр.90/24 од 19.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.166/25 од 14.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Алексинцу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.90/24 од 19.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Филип Домазет, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП (у захтеву је грешком наведена повреда закона из члана 438. став 11. тачка 2) ЗКП), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног суштински истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да су разлози пресуде нелогични и неприхватљиви, изрека пресуде је противречна доказима и разлозима пресуде, а разлози о чињеницама које су предмет доказивања су нејасни. Такође, другостепени суд је извео неправилне закључке у погледу изјашњења сведока да је окривљени критичном приликом задобио телесне повреде.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да су судови повредили одредбу члана 16. ЗКП и указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање наводима да су искази оштећених непоуздани и неистинити, те да је оштећени ББ очигледно неистинито пријавио повреде које није задобио. Бранилац истиче и да оштећени на главном претресу нису истоветно поновили ни једну од увреда и претњи које им је наводно окривљени упутио, као и да је суд требало да цени чињеницу да су сва тројица оштећених навели да су задобили неки ударац, али нису желели да иду код лекара. За браниоца је нејасно на основу чега су судови засновали осуђујућу пресуду обзиром да су искази сведока били искрени и доследни у погледу околности да је окривљени задобио повреде.

Надаље, бранилац напомиње да је суд пропустио да у делу одлуке о кривичној санкцији оцени чињеницу да је способност окривљеног да схвати дело била битно смањена услед алкохолемије, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Домазета одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић